

Nieuwe Olympische sport: mannen die vrouwen aftuigen in een boksring

Posted on 10 augustus 2024 by Arnout Jaspers

Het ontluisterende spektakel dat we nu zien bij het vrouwen bokstoernooi in Parijs, waar de Algerijnse bokser Imane Khelif en de Taiwanese bokser Lin Yu-Ting op het goud afsteeven, valt niet los te zien van de doorgeslagen transgendergekte van de laatste jaren in het Westen.

Khelif en Lin zijn niet transgender in de gebruikelijke zin des woords. Voor zover we nu weten – ze geven zelf geen opening van zaken – zijn ze allebei mannen die als baby ter wereld kwamen zonder uitwendig mannelijk geslachtsorgaan. Daardoor zijn ze kort na de geboorte misgendered, tot meisje bestempeld en als zodanig opgevoed.

Een V in het paspoort

Dit is een bekende genetische afwijking, die weliswaar heel zeldzaam is, maar onder vrouwelijke topsporters veel vaker voorkomt omdat die een fors prestatievoordeel oplevert. Zulke intersekse-mannen hebben het kenmerkende XY-

chromosoompaar (vrouwen hebben XX) en door hun inwendige testes een mannelijke testosteronproductie, die veel hoger is dan die van vrouwen.

Het Internationaal Olympisch Comité laat zulke intersekse-mannen aan vrouwencompetities deelnemen, omdat het weigert de deelnemers een seks-test af te nemen; het IOC checkt alleen of de sporter een V in het paspoort heeft staan.

Dit laffe weggijken door het IOC sluit naadloos aan bij het hedendaagse westerse dogma dat gender slechts een sociale constructie is, en bij het bagatelliseren van de biologische verschillen tussen man en vrouw. In menig land is van sekse veranderen nog slechts een administratieve handeling die zonder enige medische check resulteert in het veranderen

van de M in een V in het paspoort (of vice versa). Zelf-identificatie moet immers leidend zijn: wie zegt zich vrouw te voelen, ís vrouw. De moderne gender-fluïde mens mag daarbij niet gehinderd worden door ongemakkelijke medische en biologische feiten. Vrouw-zijn is in de dogmatiek van de translobby zoiets als de Heilige Geest: die kan indalen in elk individu dat zich tot het enige ware geloof bekent.

Het tij keert

Wie oppert dat dit in de praktijk tot problemen zal leiden, wordt door een buitengewoon assertieve en onverdraagzame lobby meteen weggezet als transhater en male chauvinist pig of TERF (Trans-exclusionary radical feminist). Dat heeft in de Angelsaksische wereld groteske vormen aangenomen, maar in Nederland kunnen ze er ook wat van.

De uit de hand gelopen epidemie van pubers die een onomkeerbaar medisch traject voor geslachtsverandering ingaan is een aspect van deze gekte dat recent veel aandacht kreeg, en waar het tij nu hopelijk [aan het keren is](#).

Zedendelinquenten

Twee andere aspecten die door de translobby altijd honend werden afgedaan als spookverhalen, zijn de aantasting van veilige omgevingen voor vrouwen en de vrouwensport. Ranzige mannen dringen nu kleedkamers voor vrouwen binnen om zich daar om te kleden – als het daar bij blijft – en kunnen daaruit niet verwijderd

worden door beheerders. Want je bent zo vrouw als je je voelt, nietwaar? Dan moeten die andere vrouwen maar niet kijken.

Jezelf als vrouw identificeren wint ook aan populariteit onder zedendelinquenten. Die ontdekken na arrestatie ineens hun innerlijke vrouw, en eisen dan in een vrouwengevangenis geplaatst te worden. De staat betaalt uiteraard ook alle medische kosten van het transitietraject als de veroordeelde verkrachter of pedofiel daar voor kiest. Dit zijn nu nog incidenten, maar naarmate dit bekender raakt onder criminelen en andere randfiguren – en hun advocaten – kan ook dat epidemische vormen gaan aannemen.

Mannen komen medailles ophalen bij de vrouwen

Ook het idee dat transgender vrouwen – biologische mannen, dus – zich zouden aanmelden voor topsportevenementen voor vrouwen, werd door de translobby weggehoond als een transfoob spookverhaal. Hoe vaak zou dat nou helemaal voorkomen, dat een mannelijke topsporter in transitie gaat en bij de vrouwen de medailles komt ophalen?

Zoals nu blijkt, best vaak. Inmiddels zijn er legio voorbeelden van sportevenementen waar dit is gebeurd. Het verschilt per sport, maar in sommige disciplines (wielrennen, zwemmen, gewichtheffen) is het verschil tussen mannen en vrouwen zo groot, dat je bij de mannen echt geen top geweest hoeft te zijn om bij de vrouwen op het podium te komen.

Transvrouw wordt nooit een echte vrouw

Wat betreft sportprestaties is hét grote verschil tussen mannen en vrouwen het doormaken van de mannelijke puberteit. Vóór de puberteit is er wat dat betreft nauwelijks verschil tussen jongens en meisjes. Maar vanaf een jaar of twaalf, dertien beginnen de testes bij een jongen overvloedig testosteron te produceren, onder invloed waarvan in de jaren daarna het hele lichaam qua spieren, botten en uithoudingsvermogen uitgroeit tot het mannelijke niveau, wat duidelijk boven dat van vrouwen ligt.

Dit voordeel is permanent: ook als een man volledig in transitie gaat, inclusief onderdrukking van de testosteronproductie en chirurgische aanpassingen, behoudt hij een flink deel van die voorsprong. De mannelijke verbouwing van het lichaam in

de puberteit is voor een groot deel niet terug te draaien. Ook daarom wordt een transvrouw nooit een echte vrouw, anders dan de woke-dogmatiek ons wil doen geloven.

Zoals gezegd, Khelif en Lin zijn geen transgenders, hebben het volledige voordeel van een mannelijk doorgemaakte puberteit plus een blijvend hoog, mannelijk testosteronniveau. Daarom zien ze er ook gewoon uit als mannen.

Het verschil tussen man en vrouw is bij boksen – en andere full-contact vechtsporten – het grootst van alle sporten. Bij gelijk lichaamsgewicht is het verschil in pure kracht in het bovenlichaam ongeveer een factor twee, maar de doorsnee man kan van nature twee en een half keer zulke harde klappen uitdelen als een doorsnee vrouw. Daarom komen in het vrouwenboksen vrijwel geen knock-outs voor, terwijl die in het mannenboksen schering en inslag zijn.

Iedereen die zelf een vechtsport beoefend heeft, is zich bewust van het enorme voordeel dat een man heeft ten opzichte van een vrouw. In sportscholen trainen mannen en vrouwen – zeker op recreatief niveau – vaak gezamenlijk en sparren ook tegen elkaar. Dat kan, omdat elke man die geen psychopaat is, zich acuut bewust is van de grenzen die hij bij sparren tegen een vrouw niet mag overschrijden.

Woke-drammers beknotten kansen van vrouwen

Slechts de transideologen achter hun toetsenborden die deze ervaring niet hebben, juichen de beschamende vertoningen toe die in de Parijse boksring hebben plaatsgevonden. Mannen die vrouwen aftuigen in de ring, heel Olympisch en emanciperend. Overigens klagen vrouwelijke bokkers al langer over de invasie van hun toernooien door interseks mannen. Dat is ook de reden dat bij de laatste twee wereldkampioenschappen, in 2022 en 2023, wel seks-testen gedaan werden, waarbij Khelif en Lin door de mand vielen en in 2023 gediskwalificeerd werden. Het IOC wil dat allemaal niet weten en kijkt de andere kant op, waar die V in hun paspoorten staat.

Het is opnieuw een voorbeeld, hoe woke-drammers onder het hypocriete vaandel van radicale inclusie en gelijkheid het tegenovergestelde bereiken: in dit geval het beknotten van de rechten en kansen van vrouwen.

*Van wetenschapsjournalist [Arnout Jaspers](#) verscheen **De Klimaatoptimist**, over*

energietransitie in Nederland. Het boek is [HIER](#) te bestellen. Informatie voor media en boekhandel: info@blauwburgwal.nl

WYNIA'S WEEK ligt iedere woensdag- en zaterdagmorgen bij u op de mat. De donateurs maken dat mogelijk. Wordt u ook donateur? Dat kan [HIER](#). Hartelijk dank!